

Életképek

A ZakaHom-e Egyesület folyóirata

"MA NAGYOBB SZÜKSÉGE VAN A LELKÜNKNEK EGY KIS TÁPLÁLÉKRA, MINT VALAHA..."
BESZÉLGETÉS SZEKERES ADRIEN ÉNEKESNŐVEL

Az egyik legnépszerűbb magyar énekesnő, Szekeres Adrien Eger városában született 1973. október 6-án. A bájos kislány már gyermekkorában eldöntötte, hogy a zenével akar foglalkozni. Általános iskolában számos ének- és szavalóversenyen tűnt ki tehetségével. Később az ország egyetlen irodalmi-dramai tagozatos gimnáziumában, a szentesi Horváth Mihály Gimnáziumban aratott babérokot. A gimnáziumot képviselve kimagasló teljesítményt nyújtott az Erkel Diák Ünnepeken, ahol magánének kategóriában 1. helyezést ért el, valamint neki ítélték a fesztivál Nívódíját és egy különdíjat is. Az érettségi után búcsút intett Szentesnek és új álmokat kezdett dédelgetni. Érezte, hogy tehetségét igazán a zenében tudja kibontakoztatni. 1992 őszétől Sík Olga növendékeként indult meghódítani a fővárost. 1997-ben kezdődött el pályafutása az Unisex együttesben. Különleges, erőteljes, mégis érzelmdús hangja sok ember szívét megdobogtatta. Énekesi karrierje mellett a magánélete is szépen ívelt. Az egri Bazilika falai között örök hűséget fogadott a kiváló zeneszerzőnek, Kiss Gábornak. Ugyanebben az évben, 1998-ban az "Év énekesnője" díjjal jutalmazták a közönségszavazatok alapján. 2001-ben "Futok a szívem után" címmel jelent meg első szólólemeze. 2003-ban életet adott első gyermekének: Kiss Csillag Jázminnak. Ezekben a hetekben férje az élete legszebb hónapjait élő kismamát egy csodálatos dallal ajándékozta meg, melyhez partnerként Dobrády Ákost kérték fel. A dal, mely "A Híd a folyót" címet kapta, hamarosan a slágerlisták élére került. 2005 tavaszán világra hozta második kislányát, Kiss Emília Grétát, ősszel pedig megjelent második albuma "Olthatatlanul" címmel. Az albumon hallható "Engedd hát" című dal zenéjét férje, a szövegét pedig ő maga írta. A Thália Színházban megrendezett lemezbemutató koncerten énekelték először a "Kikötők" című dalt Gáspár Lacival. A duett a 2006-os év dala lett. 2007-ben jelent meg harmadik albuma "Olyan, mint Te" címmel, mely öt hét alatt aranylemez lett.

2009-ben a zákányszéki Tavaszsalogató sztárvendége Szekeres Adrien volt. Gyönyörű hangjával, közvetlen, bájos személyiségével percek alatt elvarázsolta a közönséget. Azóta

dédelgettem magamban a gondolatot, hogy majd egyszer létrejön vele egy riport. Bár a jelenleg is zajló turnéja miatt féltem, hogy ez nem lesz egyszerű, mégis teljesült a kívánságom. November 28-án kezdődött Adventi koncertsorozata, melynek során Gyöngyöstől Bölcsekéig tizenhárom magyarországi templomban énekel. Ezúton is szeretném megköszönni, hogy rendkívül "sűrű" napjai ellenére időt szakított a beszélgetésre.

- Internetes honlapjának nyitóoldalán a Rózsafüzér Királynéja Templomban úgy énekel, akár egy földre szállt angyal. Más előadásmódot kíván egy dal a templomok meghitt világában és mást egy zsúfolásig megtelt sportszarnokban?

Természetesen igen. A templomba más lelkülettel lép be az ember, mint egy sportszarnokba. A közönség is és a művész is - így más hangulatúak a dalok is. A templomi közeg felerősíti a szép, lírai dalok hatását.

- Az énekesnői hivatáshoz a tehetségen kívül nagy elszántságra és kitartásra, valamint sok-sok lemondásra van szükség. Segít Önnek ebben a hite?

Azt hiszem a férjem az, aki miatt működik az életem. Én már rég feladtam volna, ha ő nincs. Ez egy nagyon kemény, férfias foglalkozás, amiből persze kívülről csak a tündöklés látszik. Ő küzd és dolgozik nagyon sokat értem és azt hiszem, az ő hite kellett mindig ahhoz, hogy előre lépjünk.

- Kiegyensúlyozott családi báltér kell ahhoz, hogy hivatását össze tudja egyeztetni az anyasággal. Kik segítenek abban, hogy énekesnőként mindig maximálisan helyt tud állni?

A családomra mindig számíthatok. Anyukám vigyáz a turné időszakban a lányaimra, de ő vezeti ilyenkor a háztartást is és vár minket haza éjszaka meleg étellel. Év közben pedig a testvérem, Anita az, aki sokat segít.

- Hamarosan Karácsony. Jut ideje az ünnepi előkészületekre, vagy már előre "dolgozott"? Gondolok itt az ajándékok vásárlására, a dekorációra, az ünnepi menü megtervezésére?

Nekünk már októberben elkezdődik az ünnepi készülődés. A menüt rég kigondoltuk, a lakást pedig

Szekeres Adrien Zákányszéken
a 2009-es Tavaszsalogatót

kicsinosítottuk még december elején. A férjem is nagyon lelkes ezen a téren, ő a fő dekoratőr, én csak tökéletesítem az ő elgondolásait. Az idén picit újítottunk, eddig a fehér, a bézs és az arany volt a jellemző szín az otthonunkban Karácsonykor, most belevittük a pirosat is. Az ajándékokkal is jól állok, gondolkodni van időm bőven, amikor utazunk, a megvalósításhoz meg elég 1-2 nap.

- Mit jelent az ismert énekesnőnek az Adventi időszak és a Karácsony, és mit jelent a gyermek, illetve az édesanya Szekeres Adriennek?

Nem válik el élesen a három egymástól. A Karácsony iránti rajongásom nem tud elmúlni gyerekkorom óta, sőt a férjem még nagyobb Karácsony "fun" mint én. Azzal, hogy ilyenkor sokat dolgozom, az álmaim beteljesülnek, így tényleg az a legszebb időszak az évnél. A lányainkra pedig már most "átragasztottuk" a Karácsonyvárás varázslatos hangulatát.

- Hogyan változott meg a Karácsony "forgatókönyve", amióta megszülettek a lányok? Ők is besegítenek, vagy számukra még a titokzatosság lengi be az ünnepet?

(folytatás a 1. oldalról)

Még egy nagy titok a szenteste. Mesét néznek délután, amíg mi díszítjük a fát és ha sejtik is, hogy valami turpisság van a háttérben, nem akarják tudni. Annyira lelkesen várják a Karácsonyt, hogy azt le sem lehet írni. Minden nap, amikor kiderül, hogy eggyel kevesebbet kell aludni, ugrálva, tapsolva éljeneznek.

- Múlt évben a Tavaszsalogató sztárvendége volt Zákányszéken. Koncertje után nem rohant el, autogramokat osztott, válaszolt a rajongók kérdéseire. Annyira "emberi" volt! Könnyű megmaradni ilyennek?

Nekem nagyon sokszor mondták a tanárim, barátaim, kollégáim még fiatalabb koromban, hogy "ne felejtse el, hogy honnan jöttél". Igyekszem így tenni. Nagyon nagy ajándék az az élettől, amit kaptam és hálás vagyok ezért. Inkább ezt igyekszem éreztetni az emberekkel.

- Megköszönve a beszélgetést, arra kérem, hogy a közelgő ünnepek alkalmából üzenjen a Zákányszéki Életképek olvasóinak.

Hallgassanak sok jó zenét, mert ma nagyobb szükség van a lelkünknek egy kis táplálékra, mint valaha. Beszélgessenek egymással egy kis

Csoportkép Szekeres Adriennel a dedikálás után

gyertyafény mellett esténként és kapcsolják ki a televíziót. Figyeljenek azokra, akiket szeretnek - és ne csak Karácsonykor.

Köszönöm a beszélgetést!

Paraginé Tóth Edina

V E R S E L Ő - Ábrahámné Gizi néniel

GYERTYALÁNG

Ó, te kis gyertyaláng,
Általad legyen köztünk világosság.
Gyűjtünk gyertyát Karácsonyra,
Amikor eljön hozzánk a kis Jézuska.

Mit is jelent nekünk ez a gyertya?
Ez a tisztaság jelképe, könyörgésünk segítsége.
Ha zivatar van, gyertyát gyűjtünk
És mellette imádkozunk.

A templomban is égnek a gyertyák az oltárnál
És a pap előtte adja ránk áldását.
A halottaknál is gyűjtanak gyertyát,
Hogy fényeskedjék felettük az örök világosság.

A gyertya jelképezi az örök világosságot,
Utat mutat a mennyei boldogsághoz.
Ha erről az útról nem térünk le,
A gyertya lángja nem alszik el.

Zárjuk szívünkbe a lobogó fényt,
Ne hagyjuk kihűlni a meleget,
Ez a láng sok veszélynek van kitéve
Ne tegyük ki az esőre vagy a szélre.

Ha mégis néha kialudna.
Figyeljünk rá és gyűjtsük újra.
Hogy el ne tévesszük a helyes utat,
Őrizzük meg világosságunkat.

A világosság segít a várakozásban,
Gyűjtünk gyertyát karácsony adventjára.
Járuljunk hozzá egy röpke imával,
Hogy felkészülhessünk Jézus születésnapjára.

Mindannyian várjuk a szeretet ünnepét,
Várjuk Krisztus Urunk közelségét.
Érezhetjük is a gyertyaláng melegénél,
Hogy ontja ránk a meg nem szűnő szeretetét.

Sok mindenért hálásak vagyunk,
Segít nekünk ha bajba jutunk.
Kegyelemért hozzá fordulunk,
Benned bízunk drága Jézusunk!

Most tiszteletünket adjuk fejet hajtva,
Szeretetünket adjuk koszorúba fonva,
Így készülünk Karácsonyra,
Jöjj el hozzánk Kis Jézuska!

Ábrándozva ülök a szobában, hátha eszembe jut a következő írásom témája. Van, amikor úgy érzem, elfogytak az ötletek, de mintha valaki fentről súgna nekem. Váratlanul újabb téma kerülget, addig nem is tudok szabadulni tőle, amíg egy újabb vers nem lesz belőle.

Nem így volt ez a korábbi életemben, hogy írások jussanak az eszembe. Ezt a sorsnak köszönhetem, hogy ma már több időm van versekre. Ezért hálával tartozom Istennek.

KARÁCSONYI RÓZSA

Miközben Rose elfordította a kulcsot, hogy kinyissa virágüzlete ajtaját, apró pelyhekben hullott a hó. Felgyújtotta a villanyt, halálfáradt volt. Mint általában, a vevők az utolsó percig vártak a karácsonyi rendeléseik feladásával. Ugyan miért csinálja ezt végig minden esztendőben? Valójában nem a pénz miatt, inkább mert ezzel tölti ki a napjait és van valami megnyugtató a virágokkal való foglalatoskodásban. Közben egy karácsonyi dal andalgott a pult alatti rádióból... "Otthon leszek karácsonykor..."

Az otthon négy falat jelentett számára, amelyet örömmel üdvözölt a nap végén, de ha jól utána gondolt, valójában nem sok minden várt rá. Talán ha gyerekeik lehetek volna... Igaz, így is viszonylag jó házasságban élnek, az övük a legszebb ház az utcában, van pénzük a bankban, és elegendő barátjuk ahhoz, hogy ne érezzék magányosnak magukat. Tudja a manó, még ahhoz is túlságosan elfoglaltak, hogy átgondolják, boldogok-e vagy nem.

Rose felsóhajtott. Ürességet érzett belülről. Annak is alig tudott örülni, hogy férje majd meglepődik, amikor átadja neki az ajándékát, egy elegáns sportzakót. Képtelen volt visszaemlékezni a tavalyi ajándékára, vagy arra, hogy mikor volt idejük kiadósan elbeszélgetni egymással. Hirtelen letörtéset és fáradtságot érzett.

Az ajtó fölött megszólalt a csengő, vevőt jelezve, de ő tovább nézte a rendelések könyvét.

- *Bocsásson meg kisasszony* - szólította meg egy örege hang.

Köszönöm szépen, tizennyéve évek nem vagyok kisasszony - gondolta, de lenyelte a csípős választ. Lassan felnézett, és egy mosolygós öregemberrel találta szemben magát. Hófehér haja volt, kockás sapkáját a mellkasa előtt tartotta, és olyan könnyedén hajolt meg, ahogyan az illetet egy korosodó lovaghoz. - *Virágot keresek a feleségem számára.*

Amikor elmondta ezt a mondatot, valamilyen belső fény sugárzott belőle. Rose azon töprengett, vajon a férjéből árad-e valaha hasonló, amikor róla beszélt. - *Értem* - mondta és várt.

A megöbült ujjak töprengve simogatták a sapka szegélyét, és a reszelős hangból kicsendülő melegséggel az öregúr azt mondta: - *Nem ám akármilyen virágot! Karácsonyi rózsákat szeretnék.*

- *Nos, vannak rózsáink. Amerikai szépség, piros, rózsaszínű, sárga, tearózsa...*

- *Ó nem* - mondta a férfi. - A karácsonyi rózsák hófehérek, és páfránnyal vannak feldíszítve. És szeretnék széles vörös szalagból csokrot is.

- *Uram, Karácsony napja van és félek, hogy*

kifogytunk...

- *A feleségem szereti a fehérrózsákat - folytatta a férfi. - Ezek a virágok emlékeztetik őt a karácsonyi kisdre és szívének tisztaságára. Olyan bosszú ideje nem látott rózsákat, és most, hogy...*

Az öreg vállak összeszűgödtek kicsit, de megint kiegyenesedtek. Rose most vette észre, hogy a férfi enyhén reszket, ugyanakkor megragadta az öreg arc szépsége.

- *A feleségem most beteg. - A férfi rövid szünet után folytatta. - Több, mint harminc évig dolgoztunk egy afrikai klinikán, de baza kellett jönnünk. Alzheimer-kóros lett.*

- *Ó, annyira sajnálom* - suttogta Rose.

A férfi a keserűség legcsekélyebb nyoma nélkül folytatta. - *Van egy kis szobám a kórházi szárny alatt, ahol a feleségemet ápolják. Közösek az étkezéseink... és az emlékeink. Isten jó volt bozánknak.*

- *Karácsony estéjét az én szobámban ünnepeljük meg, csupán kettesben. A karácsonyi rózsákkal az est tökéletes lesz* - mondta a vendég.

- *Talán be tudom szerezni...* - Rose az ajkába harapott. Megbolondult? Ehhez csodára lenne szükség. Rádadásul az ár... - *Mennyit óhajtana részánni?* - kérdezte.

A férfi kopott tárcát húzott elő. Négy ötdolláros tolt Rose elé, majd habozva hozzáfűzte: - *Remélem, ez elég.*

- *Adbatok egy nagyon szép vörös rózsabimbócsokrot vázában* - kezdte Rose. Az első osztályú fűhérrózsza csokor harmincöt dollárnál kezdődik. A szállítási költség további húszas, különösen szentestén. Ha egyáltalán be tudja szerezni...

- *Egy valóban különleges csokorban reménykedtem...* - a férfi abbahagyta a mondatot, az asszony mélységes csalódottságot látott az arcán.

- *Bízsa rám. Mindent el fogok követni, hogy valami szépet kapjon* - mondta Rose, miközben magát is megdöbbenették a szavai.

- *Isten áldja meg magát!* - mondta az öregúr, és átnyúlva a pulton, megragadta Rose kezét. - *Mekkora meglepetés lesz! A szállítás lehetne négy vagy öt óraker? Nem tudom eléggé megköszönni magának. - Szinte táncolva indult az ajtó felé és visszaszólt. Boldog Karácsony! Áldja meg az Isten!*

Mitől lehet olyan boldog ez a fáradt öregember a beteg feleségével? Ezen töprengett a következő néhány megrendelés alatt, utána felhívta a szállítóját. Kaphat egy tucat fehér rózsát 42,50 dollárért, de nem tudják időben az üzletébe szállítani.

- *Rendben van* - mondta letörtén, mert rájött, hogy akkor neki kell odavinni a rózsákat.

A virágok megérkeztek. Rose páfrányt tett a rózsák közé, majd vörös szalaggal koronázta meg művét és bezárta az üzletet.

Megtalálta az épületszárnyat és habozva közeledett a szobához. Az a házaspár, amelyik egész életét beteg gyógyításával töltötte egy isten háta mögötti faluban, jobb környéket érdemelt volna élete alkonyán. Az öregúr ugyanabban az ósdi nadrág-

ban, bíborvörös nyakkendő ingben mosolygott rá. Rose belépett a szobába, amelyben néhány rozott bútordarab volt, de a falakat beborították a fényképek meg az oklevelek. Az asztalon bölcső volt. - *Tudja, ez a karácsonyi kisdre, és a tiszta szív jelképe* - mondta.

Apróka asszonyka ült a szófán, két kezét összekulcsolta a lábára tett takaró felett. A bőre áttetsző volt, pirosítóval élénken bekenet arca felett a kék szempár a távolba révedt. Apró vörös szalag volt a hajába erősítve. A szeme először tágra nyílt, majd megtelt könnyekkel, amikor meglátta a virágokat.

- *Drágám, ez a meglepetésem. Karácsonyi rózsák* - mondta a férfi, egyik karját az asszony törekeny vállára helyezve.

- *Ó, milyen szépek!* - Az asszony kinyújtotta mindkét kezét, a szeme felragyogott. Ráncos arcát oda-dörzsölte a szirmokhoz, utána elhomályosult tekintettel szemügyre vette Rose-t. - *Kedvesem, ismerem magát?*

- *Ez az a barátságos bölgy a virágüzletből, aki elkészítette a csokrot* - felelte az öregúr.

- *Kedvesem, itt tud maradni egy kicsit? Hamarosan végzünk a pácienseinkkel, és magunkkal visszük magát teára a házukba* - mondta az öregasszony.

- *Ó, nem...* - dadogta Rose.

A férfi megérintette a felesége vállát. - *Drágám, a páciensek már elmentek. Otthon vagyunk és szenteste van.*

Rose toroka égett a visszanyelt könnyektől és úgy érezte, valami megmagyarázhatatlan szépség tanyázik ebben a szobában. Lehetséges, hogy ez a két öregember, aki egész életét másokért élte, egymáson és egy csokor rózsán kívül nincs senkije, mégis birtokában lenne mindennek, ami fontos?

Az idős asszony kiemelt egy hosszú szárú fehér rózsát az elegáns csokorból, és Rose felé nyújtotta.

- *Kérem, nekem olyan sok van. Egyet el kell vennie a saját részére.*

- *Igen* - mondta az öregúr, kivéve a virágszálat a felesége kezéből, hogy átadja Rose-nak. - *Köszönöm a fáradozását. Isten áldja meg magát.*

Rose el akarta mondani, hogy a férfi már megköszönte neki, és az, hogy a karácsonyi rózsákat elhozhatta, boldogabbá tette, mint korábban bármi, amire visszaemlékezni képes. De inkább átadta magát az érzésnek, hogy ezen a Karácsony estén valami olyasmit tanult meg az ünnep jelentőségéből, amit mostanáig nem tudott.

(Megható karácsonyi történetek, Bp. : Novella, 2002.)

A Z Á K Á N Y S Z É K I

Amikor megkaptam a felkérést a zákányszéki posta történetének megírására, több gondolat is felvetődött bennem. Először is egy megtisztelő érzés, hiszen egy olyan, régi hagyományokkal rendelkező "szervezet" helyi történetének kellett utánanéznem, ami a mai napig is segíti a mindennapi életünket. Másodszorban előző írásom, a zákányszéki sportkör története (Életképek, 2009. szeptember) több kritikát is kapott, mondván nem minden úgy volt, ahogyan az leírásra került. Elismerem, elkövettem egy hibát a cikk írásakor, ugyanis elég szűk körben történt a régi idők feldolgozása, és ugyebár az emlékek azok többféleképpen élnek, és másként emlékeznek ugyanazokra az eseményekre.

A mostani írásomban próbálom ezt a hibát kiküszöbölni - ez látszani is fog -, hiszen inkább visszaemlékezések gyűjteményének nevezhetnénk az írást. Remélem, így is érdekesnek találja a Tisztelt Olvasó, hogy elolvassa a következő sorokat.

A posta történetével kapcsolatban idén nyáron kezdtünk el foglalkozni, amikor is Rácz Erzsébet, a Zákányszéki Postahivatal vezetője segítségével szerkesztőségünk egy szombati napon ellátogatott Szentesre, ahol megnéztük a postatörténeti kiállítást. Verók István kiállításvezető személyében egy olyan embert ismerhettünk meg, aki történeteivel, tárlatvezetésével, lelkesedésével ámulatba ejtett mindenkit.

A MAGYAR POSTA TÖRTÉNETÉNEK ELSŐ LÉPÉSEI, ÉRDEKESSEGEK

A honfoglalástól a XVI. századig Magyarországon hírnökök (praecones) és futárok (cursores) vitték a királyok üzeneteit, rendeleteit.

A török hódoltság alatt a szegedi marhakereskedők különleges kiváltságokat élveztek annak fejében, hogy a nehezen járható, veszélyes, nádas, mocsaras Alföldön ők szállították a török udvar postai küldeményeit Szeged és Buda között.

1722. július 1-jén III. Károly állami kezelésbe vette a postaszolgálatot, és állami monopóliummá nyilvánította a levélszállítást.

1867. május 1-jén a magyar postaszervezet kivált az osztrák postából, és Magyar Királyi Posta néven önálló nemzeti közintézmény lett.

1850-ben bevezették a postautalvány-rendszert, valamint a levélbélyeg használatát. 1855-től megkezdtek a levelek házhoz kézbesítését, 1859-ben pedig bevezették az expressz kézbesítést.

Az 1900-as évektől kibontakozott a falvak és tanyák postai ellátásának fejlesztése (tanyai levélgyűjtő helyek 1894-től, faluzó levélhordók 1900-tól, postaügnökök 1901-től). Tanítók, papok, falusi intézők mellékállásban végeztek postai szolgáltatást. Környékünkön az első tanyasi levélgyűjtő hely Kiskundorozsmán létesült.

A LENGYELKÁPOLNAI KÉZBESÍTÉS ELSŐ LÉPÉSEI...

1935-ben indult Lengyelkapolnán a postai szolgáltatás, akkor postaügnökséget létesítettek. Abban az időben így neveztek a korlátozott szolgáltatást nyújtó kisforgalmú postákat, később 1950-től fiókpostá elnevezéssel illették. A távbeszélő központot 1936-ban szerelték fel. A forgalom növekedésével 1952-ben minősítették át postahivatallá. Ezek az információk a szentesi postamúzeumtól származnak, tehát ez az információ nevezhető a "hivatalos" információknak.

Ugyanerről az időszakról Rácz Sándor, akinek édesanyja 1984-ig volt postavezető Zákányszéken, így emlékezik:

"- Lengyelkapolnán a '30-as években képeslapokat Széll József plébános árult, bélyegeket Szegfű János tanító.

Az első postaügnök, a korábban kántor Kovács József, Szél plébános unokahúgának (Rovó Terézia) férje.

1931-től járt a kisonvat, ez szállította a postaügnök által zsákba csomagolt leveleket. Feltehetőleg ettől a dátumtól kezdődött a postaügnökség létrehozása is.

- A második postaügnök Pintér Erzsébet, Pintér Ferenc rendőrparancsnok lánya. A dátum tíz évvel későbbi (a bábortól a Pintér család beköltözött Szegedre). Ida nevű lánya rendőr lett, mint az apja.

Itt jegyzem meg, hogy a rendőrség székhelye a jelenlegi postahivatal épülete volt, a parancsnok keze alatt hat fő lovasrendőrrel (én még játszottam a régi istállóban, amit a '80-as években bontottak le). A rendőrparancsnok szolgálati lakása a jelenlegi postai szolgálati lakás volt."

AZ ELSŐ TELEFONKÖZPONT

1936-tól lehetett Lengyelkapolnán telefont használni, ennek még akkoriban a kihasználtsága elég szegényes volt. Itt van erre a példa, az 1946-os telefonkönyvben Lengyelkapolnáról csupán 6 bejegyzés található.

Elek Józsefné malombérlő	
Szeged-Zákány 511	hívószám: 4
Katona Balázs gabona és terménykereskedő	hívószám: 5
Liliom Károly	hívószám: 6
Pintér Ferenc rendőrfelügyelő lakása	hívószám: 7
Rendőrőrs	hívószám: 2
Széll József plébános Szeged Zákányi plébánia	hívószám: 1

Az 1946-os telefonkönyvben LENGYELKÁPOLNA neve után szerepel egy "L" betű. Ez a távbeszélő központ szolgálati idejének a jelzése volt. Korlátolt nappali szolgálatot jelentett: hétköznap 8-12 és 14-18 óráig, vasárnap és ünnepnapokon 8-11 és 14-15 óráig tartott abban az időben. Ezért engedély

kellett a település elhagyásához, mert vasárnap is szolgálatot kellett tartani a kézi kapcsolású telefonközpontban.

"A billenőtáblás LB5 falikészüléket édesanyám munkakezdésével egy időben letelepítették a Fodor-házba, de előtte már Pintér Erzsébet is használta.

Gyermekkorom szép emléke a kurblistelefonok dugókkal való összekapcsolgatása a billenőtábláson, ami LB50-né nőtte ki magát (vagyis 50 előfizetőt kapcsolt), sőt még '82-ben ilyen is tanultunk a postaforgalmi szakközépben." - emlékezett Rácz Sándor.

Zákányszéken 1996-tól lehet digitális központot keresztil telefonálni, ekkor már több mint 300 házban volt telefon.

A POSTAÜGNÖKSÉG HELYE, AVAGY A POSTA MENT AZ ÜGNÖKHÖZ...

"Pintér Erzsébet a család lakásában, a jelenlegi posta épületében fogadta az ügyfeleket. Egy kézbesítője volt, Horváth Antal, aki kerékpárral teljesített szolgálatot.

Édesanyámék 1947-ben a Fodor-házban voltak albérlésben. Az épület jelenleg is áll, csak felújították. Itt postaügnökként kezdte, a kézbesítője neki is Horváth Antal volt." - Rácz Sándor

A ZÁKÁNYSZÉKI HIVATAL

1952-ben a postai forgalom növekedésével a postaügnökséget postahivatallá minősítették át. A postavezető pedig Rácz Sándorné lett.

"1951-ben a postavezetés eltervezte, hogy hivatal lesz Zákányszéken, ezért egy 1 éves bentlakásos postatiszti továbbképzésre küldték. Az egy év alatt Makra Antal helyettesítette. Édesanyám '52-től lett kinevezve postahivatal vezetőnek. A postavezetés az albérlési lakásért cserében, szolgálati lakásként felajánlotta a jelenlegi hivatal épületét, amit 1955-ben adtak át számára." - emlékezett vissza Rácz Sándor

1967-es kártyanaptár

P O S T A T Ö R T É N E T E

Juci néni így mesélte el postássá válásának történetét.

"Miután Pintér Bözsét elbocsátották, mondták nekem, illetve az anyukámnak, hogy miért nem vállalom el, mert a postás kisasszony is van olyan, mint a tanító, a fizetés is kb. annyi. Másik előnye, hogy nem helyeznek át másbóvá, maradhatok a faluban, a család közelében. Ez tetszett meg az édesanyámnak, és tulajdonképpen rábeszélte, de egyedül nem akartam bemenni.

Anyukám ment be a postaigazgatóságra, abotvá bekértek. Kopott rubában, egy szatyor frissen vásárolt vörösbagymával a kezemben mentem a Postamester elé.

A fényes bútorok között, bársonyszőnyegen vártak öszülő halántékú öregurak. megkérdezték: Maga postás akar lenni? - Nem én! - Akkor miért jött ide? - Mert az anyukám parancsolta! Összenéztek az öregurak: Ilyen engedelmes kislányt hol kapunk mi másikat? Föl van véve!"

A JELENKOR POSTÁJA

Talán érdekes, hogy az 50-es évektől a jelenkor postájáról beszélünk, de lényegében a szolgáltatás ugyanaz, természetesen igazodva az adott időszak technikai fejlődéséhez. A külterületi kézbesítés eleinte biciklivel, majd később motorkerékpárral történt. A mostani tanyasi támpontrendszer 1976-ban alakult ki. Jelenleg 31 tanyasi támpont van, egy napi bejárás közel 70 km.

"A 80-as években katona volt a fiam, vártuk kint a fák alatt a postás autót, vártam hogy jöjjön tőle a levél, hogy megkapta-e a csomagot."

Ki ne emlékezne a televízió, rádió nyugtákra, a lot-tószelvényekre.

Akkoriban szinte egyedüli kommunikációs lehetőség volt a posta a falusi embernek a külvilággal. Kiskoromban nyári szünetek idején emlékszem, én is figyeltem a postás autót. Vártam, hogy 11 óra legyen és frissen szállíthassam haza a Szabad Földet, amelynek azóta is előfizetői a szüleim. Ugyancsak ehhez kapcsolódik egy "fájó" gyerekkori emlékem is, amikor a postás autó ugyan időben jött, de én kicsit megkéstem az újsággal... de ez egy másik történet...

A tanyasi postaládák nem csak a postai küldemények miatt voltak fontosak, hanem az emberek, amíg vártak a postás autóra, itt pihentek meg egy kicsit és megbeszéltek a mindennapi problémáikat, gondjaikat is.

A vidéki embernek a Kincses Kalendárium most is "a" Kalendárium

Mostanra a posta szerepköre kisebb átalakuláson ment keresztül, hiszen fel kellett vennie a versenyt az elektronikus forradalommal. Egyre többfajta szolgáltatás érhető el a postákon. A zákányszéki posta dolgozói több, mint ezer kül- és belterületi postaládát szolgálnak ki naponta.

A Zákányszéki Postahivatal vezetői:

Rácz Sándorné 1952-1984

Kószó Mária (Szalainé) 1984-1985, 1991-1993

Rácz Erzsébet 1986-1990, 1994-

-Börcsök Zoltán-

A Képes Újság 1990. március 24-i számában jelent meg ez a fotó Bodó Imre zákányszéki lakos 3 lábú malacáról.

"A háromlábú malac, amely akár az akadozó sertésprogram jelképe is lehetne... a csodarófi a gazdálkodó gondoskodásának hála, kitűnő egészségnek örvend, szépen gyarapodik..."

A jelenkor postásai: Szabó Attiláné, Börcsök Péter, Rácz Erzsébet hivatalvezető, Szögi József, Tanács Mibályné, Szondi Annamária

ELFELEDETT MESTERSÉGEK: A LISZTES-MOLNÁR

...A zúgó vizét ráeresztette a nagykerékre, a nagykerék elkapta a fogaskereket, az a köveket, a garatból elindult a búza, és pubán, melegen ömlik a zsákokba a liszt...

(Fekete István: Hajnal Badányban)

A gabona és más magvak törése, sajtolása, vagy őrlése az emberiség ősi foglalkozásainak egyike. Az asszonyok már az idők hajnala óta készítették gabonafélékből lisztet, hiszen így könnyebben fogyaszthatóvá vált és változatosabban készíthették el. A házi "őrlést", - amit az őrlő kőlapon egy marokkó segítségével végeztek - jóval később felváltotta a nagyobb, törzsi majd faluközösségi igények ellátására is alkalmas kisebb-nagyobb, különféle technikájú és kivitelezésű őrlőszerkezet, amit már kézimalomnak neveztek.

Kézimalom

Később, a még jobban növekvő igények hatására a kézi erőt felváltotta a szél, a víz, vagy az állati erőre alapuló meghajtás, és a szerkezetek méretei is ház méretűvé nőttek.

Mivel ugyanaz a malom többféle munkát, így például őrlést, hántolást, deszkafürészelést, olajütést

is végzett, vagyis alapvető szükségleteket elégített ki, a magyar vidéki élet egyik fontos termelőeszközévé vált. Híresek voltak az alföldi paprikamalomok is.

Olajprés vagy olajsutu

Az egy malomban megőrölhető gabona mennyisége függött az őrlés finomságától és a malom nagyságától. "…kis malom az, amely egy kis község szükségletét fedezheti, s 24 órában 100-150 mázsát is megőröl." (Révai Nagy Lexikona 1915)

Ezen adat ismeretében igen érdekes a "Kerületi számvezeték" azon része, mely a Zákány kapitányságról szól 1887-ből. Eszerint a vizsgált területen 9 szélmalom működött.

Hátszám	tulajdonos neve	jegyzet
2	Juhász Czukor Rókus, neje Magyar Rozál	Szél és szárazmalom
79	Tanács Ferencz örök.	Szél és szárazmalom
128	Szécsi Antal és Imre	Szélmalom
151	Bigász Simon	Szélmalom
245	Szécsi János, neje Berta Julianna	Szárazmalom
248	Szécsi János, neje Berta Julianna	Szélmalom
250	Csíkos János és Csóti Ferencz	Szélmalom

Malomépítésre mindenkor módos emberek vállalkoztak, mivel az épület és különösen az őrlő szerkezet elkészítése sok fát, kiváló szakértelmet, következőképp jelentős befektetést igényelt, de ennek fejében sok-sok évig működött, eltartotta a molnárt és családját. Nem volt ilyen szerencsés a múlt század elején épített zákányszéki malom gazdája. Számára csak néhány évtized maradt, a politika és a technikai fejlődés beleszólt az életébe.

A mai 151-es számú tanya helyén, (amely régen a 67-es számot viselte) állt Király Istvánnak, Frank Szilveszter dédnagyapjának szélmalma. Ennek a hatalmas, dombra épített szélmalomnak az emléke még ma is fennmaradt. 7-8, fából faragott lépcsőn lehetett megközelíteni, ezáltal is magasabb lett, több szelet tudott befogni négy vitorlájába. Messze földről ide jártak lovaskocsikkal őrletni Mórahalomról és Bordányból is. Persze olyan is akadt, aki a környékről a vállán, vagy talicskával hozta az őrleni valót. Még néhány éve is felemlegettek baráti beszélgetések alkalmával az egykori malmot és az ott folyó munkát.

A malom legfontosabb elemein, a széllapáton, s a keményfából faragott tengelyeken, fogaskerék-átvételeken kívül legismertebb eleme a malomkőpár. A malomkő átlag méteres átmérőjű és 20-40 cm vastag volt, közepén 15-20 cm-es lyuk volt a tengely számára, ilyenek voltak a Király malom kövei is. Az Arany János ismert trilógiájában szereplő Toldi Miklós még valószínűleg nem a 2-3 mázsás felső,

vagy a 3-5 mázsás alsó követ dobta egy katonára, hanem a háziiparban használatos, 40-60 cm-es kövek egyikét. Mindkét követ a molnár íves-részűtos irányban az ún. kéthegyű, malomkő-csákány nyal időnként megfaragta, javította, mert ezen az úton jutott ki a csúszdára a liszt. A molnár az őrlőni kívánt gabonát a zsákból a garatba öntötte, beállította az őrlőkö távolságát, és a kőre kapcsolta a közlőművet. Ellenőrizte az őrlés minőségét és a lisztesládából zsákolta a lisztet. A lisztet a végén abba a zsákba eresztették, amelyből a búza származott, és a molnárkocsin (kétkerékű álló taliga) kitolva azt a gazda a zsákra festett monogramja segítségével azonosította be. A 17. századig a lisztet a korpával együtt őrlték (utólag házilag szitálták szét), e században alkalmazni kezdték a kő után működő szitát, amelyik elválasztotta a lisztet a korpától.

A megfelelő minőségű liszt alapfeltétele a kellően tisztított gabona. A learott búzát a gazda kiszélelte, megszáradította a nemkívánatos gommagvaktól, törött szemektől, pelyvától és csak a leg szebb, erőteljesebb, egészséges szemek mehettek a malomkő alá. Az ezáltal befektetett munkát nem hagyhatták veszni, ezért mindenki inkább kivárta az őrlést, minthogy az egyes vidékeken szokásos cseréhez folyamodjanak. Ez abból állt, hogy a bevitt gabonát később őrlték meg, de az annak megfelelő liszt mennyiséget azonnal hazavihette a gazda. A zákányszéki gazdák azonban inkább vártak a sorukra, vagy esetleg a szélre. Hiszen a szélmalom munkája nagyban függött a széltől. A tavaszi és őszi időszakban szinte állandóan működött, szerkezete révén még a szélirányhoz is tudott alkalmazkodni, míg a szélcsendes időszakokban a molnár kénytelen volt más elfoglaltság után nézni. Leginkább a famunkához értettek, ezért Király Istvánnak is egy kisebb bognárműhelye volt, ahol a kapanyéltól a kisszékiig, a favödörtől a hordójavitásig mindent megcsinált a szélcsendes időkben, csak "kapálni ne kelljen".

A molnárok fizetség gyanánt jelentős összeget: általában a tizedét kapták az őrleménynek. Ország-szerte ismert az alábbi történet: "A molnár gazda megkérdi a legényt: - Kivetted a vámot? - Ki én! - feleli a legény. - Látta a paraszt? - Nem. - Hát vedd ki, hogy lássa!"

(folytatás a 7. oldalon)

(folytatás a 6. oldalról)

Híres és gazdag céhekbe szerveződtek, és köztisztviselőként álló, közfeladatokat is ellátó személyné vált sok molnár, mert az öröletésre várakozás közben a parasztemberek a napi problémáktól az időszerű politikai eseményekig mindent meg tudtak vele és egymással beszélni. "... malomban nem tudnak örölni. Tele van zsákkal az udvar, s türelmetlen férfiak, asszonyok, ... ülnek a Bági partját a malom környékén." (Mikszáth: A bági csoda)

Az öröletők abba a malomba jártak, ahol a molnár a kívánságuknak megfelelő jó lisztet őrölt és szívesen fogadta őket. A szívélyes, barátságos molnár számíthatott rá, hogy nem pártolnak el tőle.

A molnárság bizalmi állás lévén, a molnár hit alatt szolgált, és malomba állásakor esküt is tett. A szegediek pl. 1721-ben, többek között e szavakkal: "Esküszöm, hogy ezen molnárbivatalomban biven és igazán szolgálni fogok... az malom jövedelméből semmit el nem titkolok és el nem lopok... A búzaőrésre ... úgy az malomra... szorgalmasan vigyázok... Sem italért, sem pénzért, sem barátságért búzát vagy lisztet és akár mely jövedelmet el nem idegenítek... az korcsmát nem gyakorolom... az előjárómnak mindenben engedelmeskedem."

Persze a "nyomatató lónak nincs bekötve a szája", és egy másik közmondásunk szerint, "ha minden

molnárt, aki lop, felkötnének, kiveszne a mesteriség", s a nép nyelve bizonyára nem oktanul csúfolta a molnárt "lisztlopó"-nak. De hát, "aki a malomba jár, meglištesedik", s bizony még az öröletők is megfélemlizhettek magukról a hosszú várakozás alatt.

Mesélik, hogy furfangos emberek voltak a molnárok, Király molnár például felmászott a vitorla tetejére, ahonnan messzire ellátni. A hajnali derengésben élesen látszott, hol perzselik a disznót, s vacsoraidőben valahogy mindig arra volt dolga. Mivel jól ismerték, persze megvendégték a disznótoros háznál és szinte minden háznál vágtak disznót...

A padlássöpörés időszeke véget vetett a Király malom aranykorának. Gazdája egy ideig még próbálta kijátszani a törvényt akár úgy is, hogy a lepecsételt malom ablakán bemászva megörölte a szükséges mennyiséget. Az eredeti négy vitorlát ketőre csökkentve takarmányozási célra darált kukoricát, az államosítás idején azonban már feladta, azt mondta, ha nem őrölhet legálisan, akkor inkább lebontja malmát. Az épületből kinyert vályogot az odavezető "útra bordták, ott van az még most is." Így lett vége az egykor híres szélmalomnak, s a technika fejlődésével a malmoknak is.

A hajdani írárok szerint az 1900-as évek elején Szegeden még 23 szélmalom működött, ezekből ma már csak egynek forog a kereke, ez pedig a Do-

rozsmai Szélmalom, ami műemlék, illetve egy malom öröl még rendszeresen, a magánkézben lévő mórakalmi rozsmalom. A zákányszéki malmoknak pedig csak az emléke maradt fenn, esetleg egy-két malomkő.

Napjaink molnársága már nem hasonlít a népmesék molnárlegényére - bár ugyanolyan lisztes -, a gépesítés új korszakot nyitott a molnárság történetében is, iparrá vált, az ősi foglalkozás hagyományos jelentése pedig átértékelődött. Olyan technikai rendszereket működtetnek, ahol többnyire már csak a rendszer egészét kellett felügyelni. Ez létszámban még kevesebb molnár alkalmazását jelentí, a malmok száma is radikálisan lecsökkent, de kapacitásuk megnőtt. Mindennapi kenyérünknek valót élelmiszeripari üzemek állítják elő a romantikus kismalmok helyett.

Köszönöm Frank Szilveszternek a gyerekkori emlékeket, és Köröm Sándornak a szakmai segítséget.

Petákné Fazekas Aranka

És a film pergett tovább...

A Községi Könyvtárban 2010. november 25-én délután 5 órakor kezdődött az a ZakaHom-e Egyesület által meghirdetett vetítés, amelyben ízelítőt adtunk a Zákányszéki TV riportjaiból. A felvételeket a www.zakanyszek.hu oldalon folyamatosan elérhetővé tettük az elmúlt időszakban. Gondolva azokra is, akiknek nincs internetes elérésük, vetítést hirdettünk "A film pergett tovább..." címmel. A vetítés során a nézők rövid összefoglalókat láthattak a település életének fontos eseménye-

iről 2010 májusától novemberéig. A 100 perces anyag időrendben dolgozta fel a tavaszi belvízvédelmi készültséget, a serdülő focisták éremátadását, a falunapi eseményeket, az Idősek Napi Bált, az önkormányzat alakuló ülését és a november 1-jei koszorúzását. Ezek a korhű dokumentumok reményeink szerint ugyanolyan sokat jelentenek majd a jövő generációjának, mint nekünk az elmúlt évtizedekről szóló helyi filmek.

Paraginé Tóth Edina

Szobám
sarkában a
békeesség fája
zöld ruháján sok
ezernyi szín, alatta fénylő
melegségben a gyermeki világ
játsszani hív. Játsszani, játszani,
békében játszani gyermekem veled
hagy játsszam még, körül táncolom veled
a világot most, mikor mindenki érzelme ég.
Nézem a fát és egyre jobban érzem a fenyő
illatát, töprengem azon, hogy milyen jó lenne, ha
örök maradna ez éjszakám. Csillagszórók a gallyak
csúcsán szórják a karácsony csillagát, békecsillagok
röpdőső fényei
szobámból
szálljatok
mind tovább.

(Gyenes István: Karácsony)

**A Zákányszéki Életképek minden
Kedves Olvasójának áldott, békés
Karácsonyt kíván a
ZakaHom-e Egyesület!**

Adventi gondolatok...

Az idei évet sem kímélte az idő vasfoga. Gyors harapásokkal emésztette fel a naptárlapokat, egyiket a másik után. A langymeleg ős már csak kellemes emlék számunkra. Sietősen meg kellett barátkoznunk a fázós reggelekkel és a kurta nappalokkal. Idén korán érkezett az első hó. Megtörte a szürkeséget és "ünnepifehérbé" öltöztette a tájat. Úgy lebbent e patyolatliszta hópaplan a csupasz természetre, mint gondoskodó kezek palástja a szemérmetlenkedőre.

Advent van, hamarosan Karácsony. Ha csak néhány szóban kellene meghatározni, mit is jelent számomra Advent, akkor azt mondanám: készülődés, várakozás, emlékezés, öröm, szeretet, ünnep. Ezen időszak bár felelősíti az érzéseket - legyenek azok jók vagy rosszak -, mégis segít az év végi megnyugvásban és lecsendesülésben. Ha rövid időre is, de visszatér gyermekkorunk felhőtlen nyugalma. Advent nem más, mint a boldog várakozás napjaival eljutni a család, a szeretet és a kis Jézus születésének ünnepéhez. A várakozás és az emlékezés ünnepet hoz az életünkbe, mely ünnep akkor igazi, ha van kivel megosztani. Szerető társal, családdal, barátokkal. Bárhol és bárkivel, ahol egy közösség tagjai lehetünk.

Bár monoton módon cipeljük az élet terhének súlyát, ilyenkor talán kicsit könnyebbnek érezzük azt. Erről észembe jutott egy történet, a "nehéz kereszt" története. Biztosan so-

kar ismerik, de talán nem mindenki. A példázat szerint egy hívő lélek az égiekhez fordult, mert túl nehéznek érezte a keresztjét, szeretett volna egy könnyebbet kapni. Az Úr felkínálta a lehetőséget, hogy egy másikat válasszon. Volt ott mindenféle, apró, közepes, gyöngyökkel kirakott, sima és ferde. Letette hát a sajátját, hogy egy másikat válasszon helyette. Elkezdte próbálgatni, vajon melyik lehet az övé. Az egyik túl nagy, a másik túl nehéz volt. Ahogy sorra vette őket, mindegyikben talált valamit, ami nem tetszett neki. Már kezdett elkeseredni, amikor felemelte a legutolsó keresztet, és lám, mintha pont neki lett volna teremtve! Az Úr jóságos tekintettel nézett rá. A férfi ekkor vette csak észre, hogy a saját keresztjét emelte vissza a vállára. Többé nem tette le, hanem hordozta egy életen át...

A saját keresztünk annyira lesz nehéz vagy könnyű, amilyennek látjuk, ahogyan viseljük. Kíváncsi vagyok, hogy mindenki próbálja meg elfogadni saját sorsát és lelje meg a boldogságot, az örömet a jelenben. A múlt már nem a miénk, a jövő pedig még csak a képzeletünkben él. Ezért kell, hogy a jelenben éljünk, és ne csak éljünk, hanem meg is éljük azt. Ha megtanulunk örülni annak, ami a miénk és elfogadni azt, ami - még vagy már - nem, akkor könnyebbnek érezhetjük földi létünket. Tudom jól, hogy vannak elfogadhatatlan és megmagyarázhatatlan ítéletei a sorsnak, melynek súlya alatt olykor összeroskadunk. Mégis próbál-

junk meg felállni, akár egyedül, akár a segítségünk-re lendülő kezekbe kapaszkodva.

Emlékezzünk szeretteinkre, akik már az égi karácsonyfa alól néznek le ránk, és merítünk erőt mindazokból, akik mellettünk állnak. A gyertyalángok fényében és szeretteink mosolyában megfürödvé örüljünk együtt az ünnepnek, és gyűjtsünk erőt a folytatáshoz. Azzal a jóleső nyugalommal tekintünk a jövő felé, hogy soha nem vagyunk egyedül.

"Ne a foszlós kalácsban, Ne a meleg szobában, Ne a csillagok fényében, Hanem a szívünkben legyen Karácsony!" Áldott Ünnepeket!

- rikimi -

BEIGLI "DÉDIMAMI-MÓDRA"

A beigli eredetileg Szilézia vidékéről származik és ez a sziléziai kalácsfajta a 14. század óta ismert Európában. Az elmaradhatatlan karácsonyi sütemény neve német eredetű és eredeti hajlított, patkó alakú formájából származik. A beigli (németül beugen = meghajlít) osztrák közvetítéssel érkezett hazánkba és terjedt el a 19. század második felében. Magyarországon ekkortól kezdték német divat szerint ünnepelni a karácsonyt. Kezdetben családi ünnepek süteménye volt, majd a reformkortól kezdve fokozatosan felváltotta a hagyományos karácsonyi kalácsot. "Pozsonyi finom mákos kalács" néven szerepel Czifray István 1830-ban megjelent Magyar nemzeti szakácskönyvében.

"Készüljön bár omlós, avagy egyszerű kelt tésztából, legyen a tölteléke dúsabb vagy soványabb, mindig büszkesége a ház úrnőjének, akkor is, ha nem ő maga készítette, hanem a cukrásztól hozatta"- Magyar Elek: Ínyesmester szakácskönyve (1932).

Most mi egy igazi, hazai "házi" receptet ajánlunk Önöknek.

Tészta 2 rúd beiglihez:

65 dkg liszt

2 tojás

1 tojássárgája a tésztakenéshez

2 evőkanál cukor

1,5 dl tejjel

25 g élesztő

1 kávékanál só

20 dkg margarin

tej a kelesztéshez és a tésztához

A lisztet a margarinnal összedolgozzuk (kézzel feldörzsöljük). Az élesztőt megkelesztjük. Az egészet 2 tojással és a tejjel tésztává gyúrjuk. (Ha szükséges, tejjel lágyabbá tehetjük a felhasznált lisztől függően.) A tésztát két részre osztjuk, és 20 percig letakarva kelesztjük.

Töltelék:

40 dkg darált dió vagy mák

35 dkg cukor

1 tasak vaníliás cukor

citrombélj reszelve

1 dl tej

dió nagyságú vaj a mákos töltelékhez

A tejet forrásig melegítjük, majd beletesszük a hoz-

závalókat, jól összedolgozzuk. Lágy, kenhető töltelékkel kapunk.

A tésztákat kinyújtjuk, megtöltjük a töltelékkel a tészta teljes felületén. Összetekerjük úgy, hogy a beiglik végeinél behajtjuk a tésztát, majd villával megszurkáljuk a tészta teljes hosszában - ez fontos, hogy ne repedjen meg a beigli! - és tojássárgájával megkenjük.

Sütés: 170 fokon, lassú tűzön (!) kb. 45-50 percig. Az illata jelezni fogja, amikor elkészült.

Végül egy jótanács: Ha készen van, azon melegében kebelezzük be, majd kezdjük előlről a süstét, hogy másoknak is jusson!

Jó étvágyat!

A Szerkesztőség

A ZAKAHOM-E EGYESÜLET FOLYÓIRATA

Kiadja: ZakaHome-e Egyesület Zákányszék; Felelős szerkesztő: Paraginé Tóth Edina; Szerkesztők: Petákné Fazekas Aranka, Tanács Klára, Börcsök Zoltán; Nyomdai munkák: Typo-Alfa Nyomda Kft.; Szerkesztőség címe: Községi Könyvtár, Zákányszék, Dózsa Gy. u. 45.

Telefon.: 62/290-403, e-mail: zakahome@zakanysek.hu